

SUMMARY

Koliush O.L., Leheza Ye. O. Legal basis for preventing corruption during supply of administrative services. The article deals with reviewing of legal regulation of the prevention of corruption in the provision of administrative services. In Ukraine, today the legal basis for preventing corruption in the provision of administrative services needs to be improved. After all, in the Law of Ukraine "On Administrative Services", the characterization of the mechanism of the procedure of providing administrative services for the prevention of corruption contains only formal aspects and is reflective of other normative legal acts, which, in turn, leads to its own and quite opposite interpretation of the norms by the entities public administration.

Regarding the directions of improving the legal basis for the prevention of corruption in the provision of administrative services are: drafting and adoption of the Law of Ukraine "On Administrative Procedures"; the amount of payment for the types of administrative services should be determined solely by law, not by-laws; to develop and adopt the Law of Ukraine "On Administrative Fee", which should unify the name of the fee for administrative services; it is necessary to define uniform rates of administrative fees for all types of administrative services.

The expediency of the immediate adoption of the bill No. 4267-1 of 23.03.2016 as the Law of Ukraine "On Amendments to the Law of Ukraine" On Administrative Services "is substantiated, and will help to prevent corruption in the provision of administrative services in general.

It has been established that the existence of corrupt and well-established mechanisms in the domestic system of administrative management, which has traditionally been established, makes the problem of establishing electronic provision of administrative services beyond what is purely technical and informational. Optimization of public administration through the transition to e-government is associated with the need to adapt the old conditions and the usual patterns of relations between the authorities and the subjects of appeals to the new conditions, in other words, with socio-institutional adaptation. Such a transition is a long process, complicated by conflict and even struggle, which manifests itself in both the legal and political fields.

Keywords: service, administrative service, prevention of corruption, directions, legal act, legal basis.

УДК 342.95(477)

DOI: 10.31733/2078-3566-2019-3-79-85

Макушев П. В. ©

доктор юридичних наук, професор
(ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет»)

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖАВНОЇ
ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ
ВДОСКОНАЛЕННЯ**

Здійснено огляд адміністративно-правового статусу державної виконавчої служби в Україні. Встановлено та охарактеризовано соціальні детермінанти державної виконавчої служби в Україні. Визначено місце, роль та основні засади примусового виконання рішень у діяльності державної виконавчої служби в Україні. Окреслено систему та структуру державної виконавчої служби в сучасний період. З'ясовано принципи, функції та повноваження державної виконавчої служби в Україні. Встановлено функціональні особливості здійснення управлінської діяльності органами державної виконавчої служби в Україні. Визначено правові засади взаємодії державної виконавчої служби в Україні із суб'єктами публічного та приватного права.

Ключові слова: адміністративно-правовий статус, виконавче провадження, державне управління, державний виконавець, державна виконавча служба, посадова особа, приватний виконавець.

Постановка проблеми. Сучасні динамічні зміни вітчизняного законодавства свідчать про глобальні загальнодержавні процеси реформування органів публічної адміністрації. Для Державної виконавчої служби (далі – ДВС) в Україні та державних виконавців реформа 2016 р., що запровадила змішану систему виконання рішень, створила нове

© Макушев П.В., 2019

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8693-1428>

mpv12@i.ua

правове поле їх функціонування і поставила перед необхідністю адаптації до конкуренції у сфері примусового виконання рішень. Останні кардинальні зміни правового регулювання функціонування системи примусового виконання рішень в Україні були зумовлені багатолітньою демонстрацією неефективності діяльності ДВС в Україні у цій сфері. Вітчизняна статистика за останні п'ять років засвідчувала реалізацію виконавчих документів лише в межах від 50 % до 65 %, а за сумами, що підлягали стягненню, – від 18 % до 40 %. У 2016 р. зазначена тенденція тривала. Так, із 4 967 425 документів, що знаходились на виконанні у ДВС, на загальну суму 684 958 627 661 грн. було виконано 848 714 на загальну суму 271 918 169 296 грн., що становило 18,1 % від загальної кількості виконавчих документів і 39,69 % від запланованих сум. Такі показники виконання рішень значно відстають від показників країн Західної Європи. Сучасний стан умов праці в системі органів ДВС в Україні, рівень матеріального забезпечення і соціальної захищеності державних виконавців також не сприяє популярності цієї служби. Незадоволеність своєю роботою виявили 57 % опитаних державних виконавців, які зазначили, що не вважають свою професію престижною. З урахуванням зазначеного, в умовах формування самостійної галузі виконавчого права, розроблення науковою спільнотою проекту Виконавчого кодексу є нагальною потребою у формулюванні нових, пристосованих до умов змішаної системи виконання рішень, концептуальних засад діяльності ДВС в Україні, фундаментом яких має стати Концепція розвитку ДВС.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Питання примусового виконання рішень та правового статусу ДВС в Україні на різних історичних етапах привертало увагу представників різних галузей правової науки. Безпосередньо елементи правового статусу ДВС в Україні були досліджені такими науковцями: О. С. Бадалова, К. В. Бернатович, С. К. Гречанюк, О. В. Задорожня, Р. С. Калінін, Г. В. Коваль, М. Л. Лук'янова, Н. А. Сергієні, Д. В. Сіверін, Д. П. Фіолевський. Але незважаючи на розмаїття наукових праць, не применшуючи здобутки їх авторів, необхідно зазначити, що комплексних наукових досліджень роботи ДВС в Україні в умовах становлення змішаної системи виконання рішень ще не було.

Метою статті є висвітлення адміністративно-правового статусу органів державної виконавчої служби в умовах існування змішаної системи виконання судових рішень.

Виклад основного матеріалу. Напрямок підвищення ефективності організації діяльності ДВС обумовлені недоліками організаційного забезпечення діяльності органів ДВС та напрямами, визначеними практичними працівниками. Працівники ДВС в Україні, опитані про напрями організації їхньої роботи, що потребують першочергового поліпшення, розставили пріоритети таким чином: підвищення заробітної плати та розміру винагороди державного виконавця – 56 %; підвищення рівня взаємодії з іншими суб'єктами – 46,5 %; забезпечення транспортом – 36,1 %; інформаційно-технічне обладнання та програмне забезпечення робочих місць державних виконавців – 30,9 %; організація доступу до баз даних – 28,7 %; запровадження заходів соціальної захищеності державних виконавців – 28,3 %; безперешкодне та безперебійне використання мережі Інтернет – 24,4 %; забезпечення засобами зв'язку – 20,9 %; введення до системи органів ДВС в Україні силового підрозділу – 15,8 %; створення підрозділу з психологічного та юридичного забезпечення безпеки працівників ДВС в Україні – 11,6 % тощо.

Для стимулювання залишення в органах ДВС найбільш підготовлених кадрів, на наш погляд, необхідно запровадити прозорі критерії просування по службі, для формування планів кадрового зростання найбільш професійних працівників ДВС. На думку працівників ДВС, такими критеріями мають бути: кількість виконавчих проваджень, закритих у зв'язку із повним та фактичним виконанням виконавчого провадження (45 %); суми стягнутого виконавчого збору в дохід державного бюджету (29 %); кількість завершених виконавчих проваджень (23,1 %); кількість документів, щодо яких закінчився термін виконання, встановлений законом (22,9 %); кількість виконавчих документів, що перебуває на виконанні у бухгалтеріях підприємств, установ, організацій (17,9 %); кількість залишених виконавчих документів на кінець (13,0 %); фактичне навантаження на державного виконавця в місяць (8,0 %); кількість зупинених проваджень виконавчих документів (4,9 %) тощо. На наш погляд, цей перелік критеріїв повинен бути нормативно закріплений у положенні про оплату праці працівників ДВС та їх заохочення.

Крім зазначеного, також необхідно створити належні умови праці персоналу державної служби, включаючи надання відповідних приміщень, організаційно-технічне,

інформаційне та допоміжно-обслуговуюче кадрове забезпечення [1].

Важливими питаннями вдосконалення організації роботи органів ДВС є інформаційна сфера. Аналіз результатів застосування систем інформатизації у судових та правоохоронних органах дозволяє визначити такі позитивні тенденції в оптимізації їх роботи: 1) поліпшення контролю за виконанням документів; 2) ведення постійного оперативного спостереження за ефективністю роботи усіх виконавців із наступним виявленням прострочених контролів; 3) можливість швидко формувати різноманітні звіти і довідки тощо. Таким чином, найважливішим позитивним аспектом інформатизації є скорочення витрат на забезпечення функціонування та керування діяльністю Державної виконавчої служби України за рахунок раціоналізації й уніфікації організаційних, технологічних і фінансово-економічних схем та робочих процесів ДВС України, упорядкування й уніфікації інформаційних потоків.

Враховуючи позитивність окресленого досвіду, ми пропонуємо для забезпечення подальшого розвитку стану інформатизації в органах Державної виконавчої служби України розробити та затвердити Концепцію Автоматизованої інформаційно-аналітичної системи підтримки діяльності органів Державної виконавчої служби України.

Зрозуміло, що стратегія введення єдиного інформаційного простору у діяльність Державної виконавчої служби України повинна мати свою систему завдань, цілей та принципів, які ми й розкриємо. Мета даної Концепції полягає у виявленні неефективних процесів та процедур, технологію яких можна змінити з метою зменшення витрат часу на виконання роботи; налагодженні надійного електронного поштового зв'язку між усіма органами державної виконавчої служби з метою скорочення терміну доставки кореспонденції, обміну інформацією; покращенні контролю за дотриманням процесуальних термінів на усіх етапах здійснення виконавчого провадження; впровадженні автоматизації в найбільш трудомісткій та рутинній процесі діяльності ДВС (документообіг, статистична звітність, планування, кадрові питання тощо).

Відповідно цілями даної Концепції можуть виступати: створення єдиного інформаційного простору системи ДВС і його інтеграція до інформаційного простору України; подальша комп'ютеризація робочих процесів діяльності ДВС, використання сучасних засобів зв'язку та телекомунікацій; підвищення оперативності, повноти, достовірності й об'єктивності обліку та контролю за збором і розподілом фінансів; підвищення обґрунтованості управлінських рішень за рахунок використання розрахунково-аналітичних і оптимізаційних методів і моделей, створення інтегрованої й інформаційно-аналітичної системи; підвищення рівня довідково-інформаційного обслуговування установ ДВС та суб'єктів виконавчого провадження; зниження трудомісткості праці, підготовки, збору і обробки даних з виконавчого провадження [2, с. 90].

Побудова Автоматизованої інформаційно-аналітичної системи підтримки діяльності органів Державної виконавчої служби України має здійснюватися за такими принципами: централізації, який передбачає створення центральної бази даних, що включала б у себе Державний реєстр речових прав на нерухоме майно, Єдиний реєстр заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державний реєстр іпотек, Державний реєстр обтяжень рухомого майна [3], Реєстр прав власності на нерухоме майно [4; 5], Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень, Єдиний реєстр боржників та Реєстр рішень, виконання яких гарантується державою; Єдиний реєстр приватних виконавців, рекомендовану виконавчу практику, статистичну звітність, можливість використання ресурсів системи користувачами залежно від наданих прав доступу; стандартизації: впровадження нормативно-довідкової системи, забезпечення можливості взаємодії з іншими інформаційними системами; децентралізації: забезпечення достатніми функціональними можливостями локальних робочих місць державних виконавців для ситуацій, коли зв'язок із центральною базою даних ненадійний або втрачено, а також можливість роботи із регіональними рівнем центральної бази даних; мінімізації числа операцій за рахунок впровадження системи одноразового внесення інформації, використання довідників і класифікаторів, встановлення взаємозв'язків між документами; масштабності – врахування необхідності роботи в умовах різної чисельності користувачів, можливість витримувати пікові навантаження в період формування звітності [6, с. 179].

На даний час чинне законодавство, що регулює виконавче провадження, передбачає існування таких елементів системи інформаційного забезпечення діяльності ДВС: 1) Автоматизована система виконавчого провадження, яка включає в себе: Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень, Єдиний реєстр боржників та Реєстр рішень, ви-

конання яких гарантується державою; 2) Єдиний реєстр приватних виконавців [7]. Також частиною системи інформаційного забезпечення діяльності державних виконавців є Електронна система торгів.

Також назріла нагальна потреба переглянути перелік інформації, що може бути віднесена до службової інформації ДВС. Потребують врегулювання правила поводження із службовою інформацією та її носіями працівниками ДВС шляхом розробки та прийняття інструкції про порядок забезпечення доступу до публічної інформації в ДВС, переліку відомостей, що складають службову інформацію в діяльності ДВС та інструкції про порядок роботи із службовою інформацією, які будуть враховувати специфіку виконавчого провадження та діяльності ДВС. Аналогічні заходи повинні бути здійснені для формування механізму захисту персональних даних у роботі органів ДВС.

Процедура примусового виконання повинна бути чітко визначена і легко здійснювана службовцями, відповідальними за примусове виконання; мати вичерпне визначення і перелік примусово застосовуваних актів і механізмів їх вступу в силу; чітко визначати права і обов'язки відповідачів, позивачів і третіх осіб, а для двох останніх категорій осіб також їх ранжування і права на стягнені грошові кошти, розподілені серед позивачів; передбачати найбільш ефективні і відповідні засоби вручення документів (наприклад, особисте вручення службовцями, відповідальними за їх примусове виконання, електронні засоби, пошта); передбачати заходи попередження і запобігання процесуальним зловживанням; передбачати право сторін клопотати про призупинення процедури примусового виконання з метою забезпечення захисту прав та інтересів сторін; передбачати у випадках необхідності право на оскарження судових і несудових рішень, прийнятих під час проведення процедури примусового виконання [8, с. 145].

Також у національне законодавство, що регулює виконавче провадження, повинні бути запроваджені такі засади: 1) оплата витрат на примусове виконання повинна перебувати в розумних межах, передбачена законодавством і заздалегідь відома сторонам; 2) спроби провести процедуру примусового виконання повинні відповідати позовній вимозі, сумі позову й інтересам відповідача; 3) обов'язок оплати витрат на примусове виконання зазвичай має покладатися на відповідача, хоча в разі зловживань з боку інших сторін при проведенні процедури примусового виконання обов'язок покриття витрат може бути покладено на ці сторони; 4) обшуки та конфіскація майна відповідачів повинні проводитися наскільки можливо ефективно і з урахуванням відповідних прав людини і положень про захист інформації; 5) збір необхідної інформації про майно відповідача повинен здійснюватися швидко і ефективно з доступом до реєстрів і інших джерел, крім того, відповідач може подати декларацію про свій майновий стан; 6) майно повинно бути продано швидко, але при цьому необхідно намагатися продати його за найвищою ринковою ціною, уникаючи дорогої і зайвої недооцінки [9, с. 26–27].

Удосконалення діяльності державних виконавців відповідно до стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на період 2015–2020 рр. передбачає реорганізацію системи виконання судових рішень та підвищення ефективності виконавчого провадження; створення єдиного механізму функціонування системи органів примусового виконання рішень; розвиток інституту приватних виконавців, зокрема, завдяки поступовому створенню системи самоврядування, механізму допуску до професії; впровадження системи контролю за діяльністю приватних виконавців та позбавлення дозволу на здійснення ними професійної діяльності, а також впровадженню страхування професійної цивільної відповідальності приватних виконавців; забезпечення рівноцінної конкуренції між державними та приватними виконавцями судових рішень; дотримання балансу повноважень приватних і державних виконавців; перегляд механізму визначення винагороди виконавців з метою стимулювання зростання рівня реального виконання судових рішень; впровадження якісної системи постійно діючої підготовки і підвищення кваліфікації виконавців відповідно до чітко визначених і належно систематизованих цілей і завдань, перегляд вимог до виконавців; вдосконалення етичних і дисциплінарних правил щодо виконавців; зниження формалізації, оптимізація стадій виконавчого провадження та строків проведення виконавчих дій; досягнення справедливого балансу інтересів між захистом прав стягувачів і боржників, у тому числі через надання виконавцям практичного доступу до активів боржників і водночас забезпечення гарантій від зловживань, впровадження дієвих стимулів для добровільного виконання судових рішень, заходів впливу на боржників; посилення управління інформаційними системами для кращого надання виконавцями послуг електронного правосуддя [10].

Реалізацію положень Концепції розвитку ДВС в Україні пропонується здійснювати шляхом внесення змін до чинного законодавства в три етапи.

На першому етапі пропонується прийняти Концепцію розвитку ДВС в Україні, що визначила цілі, задачі, методи їх досягнення та перспективи організаційного, правового забезпечення діяльності ДВС, а також внесення змін до Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» шляхом доповнення його окремим розділом «ДВС», норми якого визначатимуть цілі, завдання, функції, права та обов'язки ДВС в Україні; засади взаємодії ДВС в Україні з іншими суб'єктами; особливості правового статусу всіх підрозділів ДВС в Україні та всіх рівнів посад цих підрозділів; засади системи інформаційного забезпечення ДВС в Україні; підстави та порядок здійснення контролю за діяльністю ДВС в Україні, дисциплінарну відповідальність, соціальні гарантії діяльності державних виконавців тощо.

На другому етапі пропонується внести зміни до Закону України «Про виконавче провадження», а саме: заміна його назви на «Про виконавчий процес», доповнення ст. 1 цього Закону визначеннями понять «виконавчий процес», «виконавче провадження», «виконавча дія», «стадія виконавчого процесу», «суб'єкт виконавчого процесу», «примусове виконання рішень», «виконавча справа», «режим виконання рішень», «механізм виконання рішень» тощо.

На третьому етапі пропонується прийняти Виконавчий кодекс України. Пропонуємо таку структуру Виконавчого кодексу: Розділ I «Загальні положення», вміщує такі глави: 1 «Основні положення», 2 «Виконавча юрисдикція», 3 «Компетенція органів державної виконавчої служби, приватних виконавців»; 4 «Виконавчі групи, відводи»; Розділ II «Загальні положення виконавчого провадження» включає глави: 1 «Учасники виконавчого провадження», 2 «Особи, які беруть участь у справі», 3 «Інші учасники», 4 «Докази», 5 «Виконавчі документи», 6 «Сторони у виконавчому провадженні», 7 «Виконавчі виклики та повідомлення»; Розділ III «Загальні положення про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», вміщує глави: 1 «Державна виконавча служба», 2 «Приватні виконавці», 3 «Взаємодія державних та приватних виконавців з іншими державними органами»; Розділ IV «Загальні умови та порядок здійснення виконавчого провадження», глави: 1 «Заходи забезпечення виконання рішень»; 2 «Заходи примусового виконання рішень»; 3 «Добровільне виконання рішення», 4 «Інформаційне забезпечення та інформаційна відкритість виконавчого процесу»; Розділ V «Фінансування виконавчого провадження»: 1 «Витрати виконавчого провадження», 2 «Облік і звітність за сумами на рахунках органів державної виконавчої служби та приватних виконавців», 3 «Розподіл стягнутих з боржника грошових сум»; Розділ VI «Стадії виконавчого процесу» містить такі глави: 1 «Підготовча стадія», 2 «Подання заяви», 3 «Відкриття провадження», 4 «Проведення провадження», 5 «Зупинення і закриття провадження», 6 «Залишення заяви без розгляду»; Розділ VII «Окремі провадження»: 1 «Порядок звернення стягнення на майно боржника», 2 «Виконання рішень немайнового характеру», 3 «Звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника», 4 «Укладення мирової угоди», 5 «Виконання рішень стосовно іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб. Виконання рішень іноземних судів»; Розділ VIII «Контроль та нагляд за виконавчим провадженням»: 1 «Порядок проведення перевірок законності виконавчого провадження», 2 «Оскарження рішень, дій або бездіяльності виконавців та посадових осіб органів Державної виконавчої служби», 3 «Відновлення втраченого виконавчого провадження або матеріалів виконавчого провадження»; Розділ IX «Відповідальність у виконавчому провадженні»; Розділ X «Прикінцеві та перехідні положення».

Таким чином, у Розділ III «Загальні положення про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» Виконавчого кодексу, запропоновано розмістити главу 1 «Державна виконавча служба», до якої запропоновано перемістити зазначені вище норми, що визначають правовий статус ДВС в Україні.

Реформування державної виконавчої служби та виконавчого провадження в нашій державі вимагає посиленої уваги до питань моралі в діяльності державних виконавців та приватних виконавців. Державний та приватний виконавець, незалежно від їх досвіду роботи, віку та посади, повинні розуміти, що їх ставлення до громадян, до своїх колег, їх зовнішній вигляд та мова формують їх особистий авторитет та авторитет усієї виконавчої служби. Метою, до якої повинен прагнути кожен державний виконавець, має стати відданість справі, дотримання службового етикету та дисципліни. Знання, уміння і навички із застосування Кодексу професійної поведінки державних та приватних вико-

навців забезпечать ефективність професійної діяльності державного та приватного виконавця, а також сприятимуть розвитку державної виконавчої служби, формуванню її позитивного іміджу серед населення як органу виконавчої влади.

Висновки. Реалізація Концепції розвитку ДВС має забезпечити приведення умов роботи державних виконавців у відповідність до міжнародних та європейських стандартів; підвищити рівень ефективності діяльності ДВС в Україні та престижність роботи державних виконавців; покращити якість виконавчих проваджень; підвищити рівень довіри громадян до ДВС в Україні. Напрямами вдосконалення діяльності ДВС в Україні на організаційному рівні повинні стати: створення єдиного механізму функціонування системи органів примусового виконання рішень; забезпечення рівноцінної конкуренції між державними та приватними виконавцями; дотримання балансу повноважень приватних і державних виконавців; перегляд механізму визначення винагороди виконавцям з метою стимулювання підвищення рівня реального виконання судових рішень; впровадження якісної системи постійно діючої підготовки і підвищення кваліфікації виконавців відповідно до чітко визначених та належно систематизованих цілей і завдань; перегляд вимог до виконавців; удосконалення етичних і дисциплінарних правил щодо виконавців; зниження формалізації, оптимізація стадій виконавчого провадження та строків проведення виконавчих дій; досягнення справедливого балансу інтересів стягувачів і боржників, у тому числі через надання виконавцям практичного доступу до активів боржників і водночас забезпечення гарантій від зловживань; упровадження дієвих стимулів для добровільного виконання судових рішень, заходів впливу на боржників; посилення управління інформаційними системами для кращого надання виконавцями послуг електронного правосуддя.

Бібліографічні посилання

1. Калінін Р.С. Про місце виконавчого провадження у системі права України. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2014. № 9–1. С. 73–76.
2. Макушев П. В., Негодченко О. В. Щодо питання інформатизації державної виконавчої служби України. *Право України*. 2015. № 3. С. 87–92.
3. Про затвердження Порядку використання даних Реєстру прав власності на нерухоме майно, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державного реєстру іпотек та Державного реєстру обтяжень рухомого майна: наказ Міністерства юстиції України 14.12.2012 № 1844/5. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z2102-12#n23>.
4. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: постанова Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 р. № 1127. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1127-2015-%D0%BF>.
5. Порядок доступу до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно: постанова Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 р. № 1127. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1127-2015-%D0%BF/paran326#n326>.
6. Макушев П. В., Богатирьов І. Г. Актуальні проблеми інформатизації діяльності Державної виконавчої служби України. *Публічне право*. 2012. № 3 (7). С. 178–183.
7. Про затвердження Порядку формування і ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України: наказ Міністерства юстиції України 05.08.2016 № 2431/5. *Офіційний вісник України*. 2016. № 64. Ст. 2181, код акта 82814/2016.
8. Олефір О. О. Інститут виконавчої служби в системі державно-управлінських відносин в Україні. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*. Серія: Державне управління. 2018. № 4. С. 143–149.
9. Предместніков О. Г. Адміністративно-правове регулювання статусу підрозділів державної виконавчої служби територіальних органів Міністерства юстиції України. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2016. № 10. С. 26–30.
10. Цілі, критерії, план дій. Якою є стратегія судової реформи? URL : <http://sudovareforma.org/institution/strategy/>.

Надійшла до редакції 19.08.2019

References

1. Kalinin R.S. (2014) Pro mistse vykonavchoho provadzhennya u systemi prava Ukrayiny [About the place of enforcement proceedings in the system of law of Ukraine]. *Naukovyy visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu*, 9-1, 73-76 [in Ukr.].
2. Makushev P.V., Nehodchenko O.V. (2015) Shchodo pytannya informatyzatsiyi derzhavnoyi vykonavchoyi sluzhby Ukrayiny [Concerning the Informatization of the State Executive Service of Ukraine]. *Pravo Ukrayiny*, 3, 87-92 [in Ukr.].
3. Pro zatverdzhennya Poryadku vykorystannya danykh Reyestru prav vlasnosti na nerukhome mayno, Yedynoho reyestru zaboron vidchuzhennya ob'yektiv nerukhomoho mayna, Derzhavnoho reyestru ipotek ta Derzhavnoho reyestru obtyazhen' rukhomoho mayna [On approval of the Procedure for

use of the Register of Real Estate Property Rights, the Unified Register of Prohibitions of Alienation of Objects of Real Estate, the State Register of Mortgages and the State Register of Encumbrances of Movable Property]: nakaz Ministerstva yustyttsiyi Ukrainy 14.12.2012 № 1844/5. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z2102-12#n23> [in Ukr.].

4. Pro derzhavnu reyestratsiyu rechovykh prav na nerukhome mayno ta yikh obtyazhen' [On state registration of real rights to real estate and their encumbrances]: postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 25 hrudnya 2015 r. № 1127. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1127-2015-%D0%BF> [in Ukr.].

5. Poryadok dostupu do Derzhavnoho reyestru rechovykh prav na nerukhome mayno [Order of access to the State Register of Real Property Rights for Real Estate]: postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 25 hrudnya 2015 r. № 1127. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1127-2015-%D0%BF/paran326#n326> [in Ukr.].

6. Makushev P.V., Bohatyr'ov I.H. (2012) Aktual'ni problemy informatyzatsiyi diyal'nosti Derzhavnoyi vykonavchoyi sluzhby Ukrainy [Actual problems of informatization of activity of the State Executive Service of Ukraine]. *Publichne pravo*, 3 (7), 178-183 [in Ukr.].

7. Pro zatverdzhennya Poryadku formuvannya i vedennya Yedynoho reyestru pryvatnykh vykonavtsiv Ukrainy (2016) [On Approval of the Procedure of Formation and Maintenance of the Unified Register of Private Executors of Ukraine]: nakaz Ministerstva yustyttsiyi Ukrainy vid 05.08.2016 № 2431/5. *Ofitsiyyny visnyk Ukrainy*, 64, 2181, kod akta 82814/2016 [in Ukr.].

8. Olefir O.O. (2018) Instytut vykonavchoyi sluzhby v systemi derzhavno-upravlins'kykh vidnosyn v Ukraini [Institute of executive service in the system of state-administrative relations in Ukraine]. *Visnyk Natsional'noyi akademiyi derzhavnoho upravlinnya pry Prezydentovi Ukrainy. Seriya: Derzhavne upravlinnya*, 4, 143-149 [in Ukr.].

9. Predmestnikov O.H. Administratyvno-pravove rehulyuvannya statusu pidrozdiliv derzhavnoyi vykonavchoyi sluzhby terytorial'nykh orhaniv Ministerstva yustyttsiyi Ukrainy (2016) [Administrative and legal regulation of the status of units of the state executive service of territorial bodies of the Ministry of Justice of Ukraine]. *Byuletyn' Ministerstva yustyttsiyi Ukrainy*, 10, 26-30 [in Ukr.].

10. Tsili, kryteriyi, plan diy. Yakoyu ye stratehiya sudovoyi reformy? [Objectives, criteria, action plan. What is the strategy of judicial reform?] URL : <http://sudovareforma.org/institution/strategy/> [in Ukr.].

SUMMARY

Makushev P. V. Administrative and legal status of the State Executive Service: the problems of improvement The article deals with comprehensive reviewing of the State Executive Service in Ukraine. The historical and social determinants of the State Executive Service in Ukraine, the main stages of formation of legal principles of its activity have been established and characterized. The features of the national model of the State Executive Service in Ukraine in the system of public authority have been defined and characterized in the historical retrospective. The place, role and basic principles of enforcement of decisions in the activity of the State Executive Service in Ukraine have been determined. The peculiarities of foreign experience of legal regulation of the activities of representatives of government bodies in the enforcement proceedings have been researched.

The system and structure of the state executive service in the historical retrospective and in the modern period have been outlined. The principles, functions and powers of the State Executive Service in Ukraine were determined. The functional features of the implementation of management activities of the bodies of the State Executive Service in Ukraine have been defined. The content of the administrative and legal status of a state executor in the conditions of a mixed system of execution of decisions has been revealed. The content and features of information support of the activity of the State Executive Service in Ukraine have been studied.

The legal principles of interaction between the State Executive Service in Ukraine and the subjects of public and private law have been determined. The theoretical and legal approaches to the definition of the essence of control over the activities of bodies of the State Executive Service in Ukraine and its employees have been allocated.

The author has concluded that the implementation of the State Executive Service Development Concept should ensure that the conditions of work of state executives are brought into line with international and European standards; to increase the level of efficiency of State Executive Service activity in Ukraine and the prestige of the work of state executors; improve the quality of enforcement proceedings; to increase the level of public confidence in the State Executive Service of Ukraine.

Keywords: *administrative and legal status, executive proceeding, governance, state executor, state executive service, public servant, private executor.*